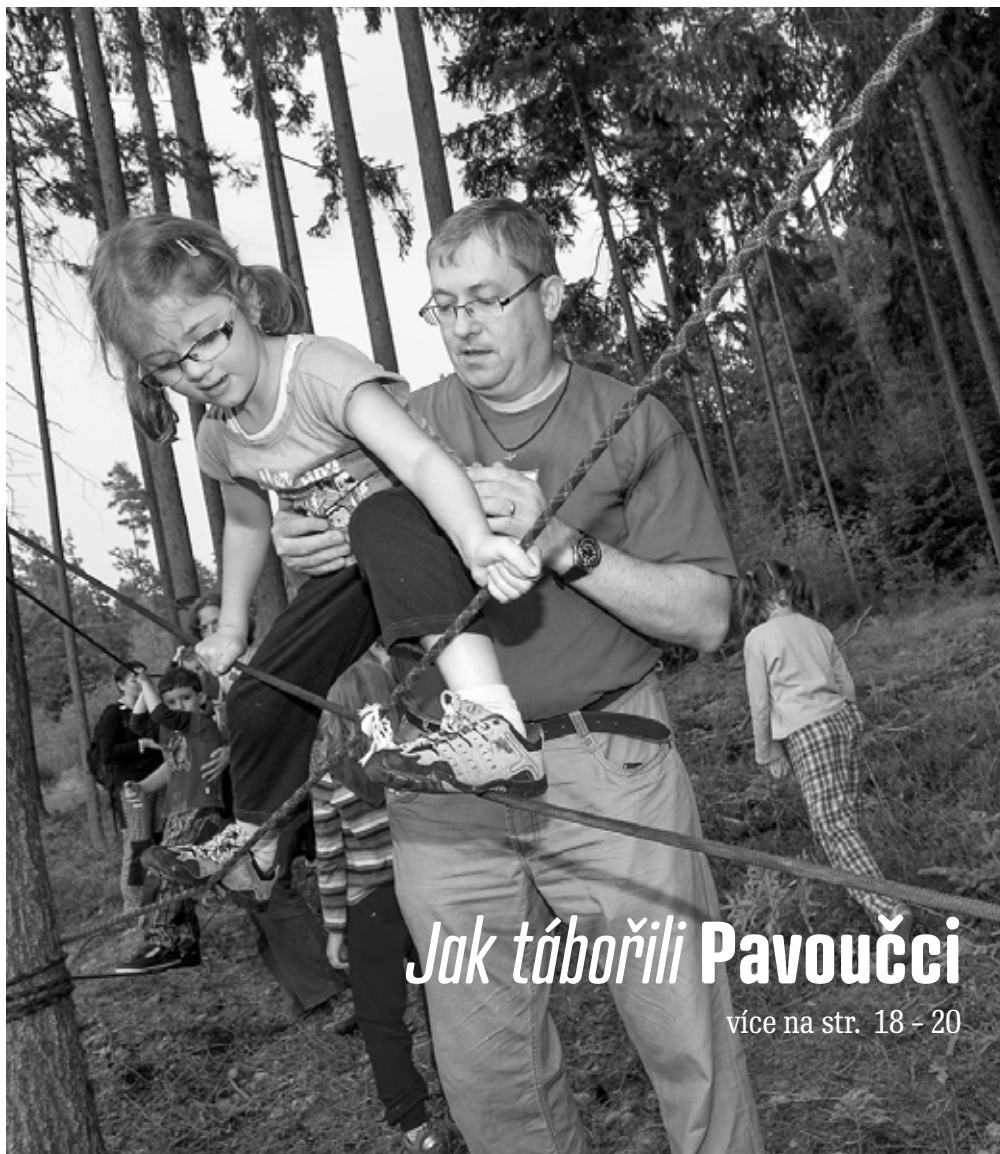

Kobylístek

Zveme na Alfú pro mládež	5
Zápisy do kroužků	12
Táboření Pavoučků	18
Rozhovor s L. Bandouchem	22
Biochemie a víra	27
Cesta ke křtu	33

Jak tábořili **Pavoučci**

více na str. 18 - 20

Milí bratři a sestry, čtenáři Kobylístku,

prožili jsme prázdniny, které se týkají nejen dětí a mládeže, ale všech – i rodičů, prarodičů i dalších dospělých. Přemýšlel jsem, co slovo prázdniny – prázdné – volno – volný čas znamená. Uvědomil jsem si, že to úzce souvisí se školou, školním rokem. Není školní výuka, jsou prázdné třídy, je volno od školy, i učitelé si oddychnou a odpočinou. Náročnější to mají rodiče, prarodiče, organizátoři všech prázdninových aktivit. Aby nebyl prázdninový čas – prázdným, nenaplněným časem, musí o tom dlouho dopředu přemýšlet a dobře připravit. Jak byli mnozí rodiče a hlavně děti, které neměly kam jet, vděční za "příměstský tábor" v našem středisku. Měl jsem možnost denně, alespoň částečně vnímat jejich natěšený příchod a radostný odchod.

Také jsem měl možnost prožít týdenní pobyt s rodinami v Cetechovicích u Kroměříže, putování po lesích, návštěvu Kroměříže s Květnou zahradou, zámeckým parkem, zámek i zámeckými vinnými sklepy. Pak pouť na Velehrad a prohlídku jeho krás, hru kroketu i bohoslužbu na farní zahradě.

Další pobyt s rodinami v Bílé Vodě u Javorníka s pohnutou připomínkou padesátých let. Zde bylo postupně internováno 2000 řeholních sester a přes 700 je jich pohřbeno na místním hřbitově. My jsme bydleli nejprve v jednom z jejich provizorních, pak stálých domů. Prošli jsme krásnou přírodou. Poznávali jsme se blíže mezi sebou i s Pánem při každodenní bohoslužbě. Byl to bohatě naplněný prázdninový čas. A tak to na mnoha místech prožily desítky rodin a stovky dětí, a když k tomu připočteme všechny tábory, tak jsou to tisíce. Bože, díky za to!

A s dospělými z naší farnosti jsem měl možnost letmo poznat úžasné krásy francouzské Provence, jak ze strany přírodní, tak ze stránky architektonické a náboženské. Namátkově jmenuji Chateauneuf-du-Pape, letní sídlo papežů, s ochutnávkou výborných vín, Avignon – bohaté město a několikadesítileté sídlo papežů. Nádherný starobylý románský klášter Senanque, kde jsme měli bohoslužbu. Dále Arles, Pont du Gard, národní park Camargue, poutní místo Romů Sainte Marie-de-la-Mer, Aix-en-Provence, Marseille a nádherný Grand Canyon du Verdon a jako vrchol poutní místo La Salette vysoko v horách.

Už teď vás zveme na letmé poputování s námi na nějaké večerní listopadové prezentaci této poutě.

Ale teď už do nového školního i pastoračního roku nad tím, čím je církev a čím jsme my na základě konstituce O církvi Lumen gentium. Jsme společenství svolávané Pánem. Nechme se jím svolávat, abychom ho lépe poznávali, i vysílat, aby ho mohli poznávat další.

Všem vám žehná
P. Josef Brtník

Vítáme P. Ladislava Bandoucha

Milí farníci, s novým školním a pastoračním rokem vítáme v naší farnosti mladého salesiána P. Lađu Bandoucha, farního vikáře, s jehož tváří jste se již mohli setkat nejen na titulní straně Kobylístku, ale také osobně v prostorách našeho kostela. Těší nás, že se s ním můžete více seznámit i díky rozhovoru, který najdete na stránkách zářijového Kobylístku. Přejeme P. Laďovi Boží požehnání pro jeho službu v Salesiánském centru a srdečně ho vítáme mezi námi.

Ze redakci Tomáš Redlich

Hovory nad katechismem Hovory o bibli

Hovory o bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem začínají od pondělí 22. 9. a pak každé pondělí od 19.15 v katechetické místnosti Emauzy. Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fířtem začínají 16. 9. a pak každé sudé úterý od 19.20 ve farní knihovně.

Tomáš Redlich

Uvedení do duchovní četby nedělních textů písma

Lectio divina je jeden z velice osvědčených způsobů četby Písma, který byl praktikován v prvních staletích křesťanství v kláštorech. Pak upadl v zapomenutí. K životu jej přivedl pro všechen Boží lid vynikající biblista a pozdější arcibiskup milánský Carlo Maria Martini. Jeho kolega biskup říká: "Díky Martinimu i každá babička v té nejposlednější vesnici v milánské arcidiecézi denně čte a rozjímá Boží slovo a žije z něho!" My ho zčásti používáme v malých společenstvích i v našem Uvádění do duchovní četby Písma o prvních pátcích v měsíci. Budou pokračovat 3. října

v 19.30 v malých skupinách. Lectio má tyto fáze: Vyzývej Ducha svatého, Čti Písmo, Rozjímaj Písmo, Modli se s Písmem, Kontempluj, Uváděj do života. My používáme první čtyři kroky. Zveme vás k tomuto setkávání.

P. Josef Brtník

Ministrantské schůzky 2014/15 a setkání rodičů ministrantů

Srdečně zveme mezi nás nové kluky, kteří by se chtěli stát ministranty.

Mladší ministranti: středa 15.45 – 17.00;
maxistranti: čtvrtek 17.00 – 18.30.

Další informace na schůzce. Setkání rodičů ministrantů bude v neděli 14. 9. v 19.30.

P. Ladislav Bandouch a P. Jaroslav Vracovský

Příprava dětí s rodiči na první sv. přijímání

Rodiče mají být svým dětem prvními svědky víry slovem i životem. Proto jim patří úkol i výsada připravit své děti k prvnímu setkání s Bohem, milosrdným Otcem ve svátosti smíření a s Ježíšem Kristem v eucharistii – ve svátém přijímání. Podle směrnic biskupské konference pro katechezi se předpokládá předchozí náboženská výuka ve škole nebo ve farnosti. Učebnice třetí třídy má zaměření k přípravě na tyto dvě svátosti. Tím je prakticky určen věk dítěte. Výjimky jsou možné po osobní domluvě s farářem.

Příprava bude mít dvě fáze. První budou setkání jednoho z rodičů s farářem, která budou jednou za měsíc v pondělí večer. První setkání bude 3. 11. v 19.00 (místo bude upřesněno). Druhá fáze bude blízká příprava rodičů s dětmi ve středu po bohoslužbě pro děti. Ta začne dva měsíce před slavností prvního svatého přijímání, které bude v neděli 26. 4. v 10.30.

P. Josef Brtník

Katechumenát

Katechumenát je příprava nepokřtěných dospělých na přijetí svátosti křtu, biřmování a eucharistie a tím samozřejmě také ke křesťanskému způsobu života. Také se mohou přidat i ti, kteří byli jako děti pokřtěni, ale nebyli vedeni k životu z víry v Ježíše Krista a chtěli by vstoupit s ním do vztahu i svátostným způsobem skrze svátost smíření a eucharistii. Přihlásit se můžete osobně u faráře Josefa Brtníka. První setkání nově přihlášených bude ve středu 24. 9. v 18.30, pokročíli katechumeni začínají v úterý 23. 9. v 18.30, obojí v katechetické místnosti Jeruzalém v našem domě.

P. Josef Brtník

Příprava rodičů na křest dítěte

Společná příprava rodičů na křest dítěte je zpravidla v sobotu před křestní nedělí v 16.00. Společné křty dětí budou pravidelně první neděli v měsíci při bohoslužbě v 10.30. Výjimky z pravidla jsou z rozumných důvodů možné. Je vhodné se na křest co nejdříve domluvit s farářem. Dále vybrat vhodného kmotra a pořídit křestní roušku a svíci.

P. Josef Brtník

Příprava dětí školního věku na křest

Rodiče, kteří byste měli zájem o přípravu dětí školního věku na křest, se můžete k osobní domluvě obrátit na Tomáše Redlicha. Příprava by probíhala ve farních prostorách.

P. Josef Brtník
farnost.kobylyisy@sdb.cz, 283 029 141

Příprava na křesťanské manželství

Velice se osvědčuje dvoufázová příprava. Má dvě části. Jedna se nazývá „vzdálená příprava“ a druhá „blízká nebo bezprostřední.“

Vzdálená příprava může začít, když chlapec a dívka začnou vnímat svou známost jako vážnou a začínají spolu hovořit a uvažovat o manželství, do něhož chtějí vstoupit třeba za rok. Tuto přípravu je možno absolvovat buď v pastoračním středisku v Dejvicích, kde bývá několik desítek párů snoubenců, nebo v konkrétní rodině, kde se schází několik měsíců maximálně pět párů snoubenců. V obojí formě se probírají a prohovořují tato témata:

1. Jak katolická církev chápe manželství,
2. Psychologie partnerského vztahu,
3. Vztahy k rodičům, přátelům a okolnímu světu,
4. Konflikty a jejich řešení,
5. Jak prožívat v manželství vztah k Bohu,
6. Manželství a sexualita,
7. Odpovědné rodičovství,
8. Obsah manželského slibu,

průběh svatebního obřadu.
Příprava v Dejvicích začíná v úterý 7. 10. v 19.30, má týdenní intervaly a trvá dva měsíce. Bližší informace jsou ve vývěsce Manželství a rodina v zadní části kostela nebo na: <http://cpr.apha.cz/snoubenci/>

Rodinná příprava je trochu rozšířenější a má třítydenní až měsíční intervaly a trvá zhruba školní rok. Kontakt zájemcům na konkrétní rodiny zprostředkuje farář. Je třeba nahlásit se do konce října.

Blízká příprava obnáší několik setkání s knězem, který se snoubenci uskutečňuje především náboženskou a duchovní přípravu. Týká se to křesťanské víry, života z víry všeobecně pak z křesťanského pohledu na manželství a rodičovství a praktického pohledu a domluvy na vlastní svatební obřad. Na tuto přípravu je třeba se přihlásit u kněze v místě sňatku aspoň tři měsíce před svatbou.

P. Josef Brtník

Kurzy Alfa

Srdečně zveme zájemce o poznávání křesťanství, víry a vztahu s Ježíšem Kristem, ale také ty, kdo hledají společenství nebo jsou v naší farnosti „noví“, na kurzy Alfa. Znáte-li někoho takového, můžete jej pozvat. V letošním roce je na programu podzimní Alfa pro dospělé, úvodní večer se koná pro přihlášené ve čtvrtek 25. 9. v 19.00 ve farním sále, a také Alfa pro mládež, podrobnosti k ní naleznete v rubrice Mládež.

Co je to Alfa?

Kurzy Alfa tvoří série 15 témat, která pokrývají v nejpodstatnějších bodech obsah křesťanské víry. Každé setkání začíná společnou večerí, která dává účastníkům kurzu příležitost vzájemně se seznámit, následuje promluva na dané téma a na ni navazuje diskuse ve skupinkách. Cílem je zamyslet se nad tématem večera - naslouchejte, ptejte se, získávejte informace, diskutujte a objevujte. Alfa je místem, kde není žádná otázka pokládána za nemístnou ani nevhodnou nebo zaujatou. Dobrovolnou součástí kurzu je také společný víkend.

Komu je určena?

Mládeži a dospělým, kteří chtějí prozkoumat, nebo se seznámit s křesťanstvím. Novým křesťanům a příležitostným návštěvníkům křesťanských bohoslužeb. Potěší také ty, kdo hledají nové přátele a společenství, nebo si chtějí zopakovat základy víry.

Kolik to stojí?

Kurzy Alfa jsou zadarmo, příspěvek na společné večere je dobrovolný. Každý účastník víkendu, dobrovolné součástí kurzu, si platí výdaje s víkendem spojené (týká se Alfy pro dospělé). Další informace naleznete v kontaktech níže. Moc prosíme o vaši modlitbu za všechny pozvané a přichozí. Děkuje vám.

Tomáš Redlich
<http://terezička.sdb.cz/kurzy-alfa/>
283 029 141, 777 053 394

Příprava ke svátosti biřmování

Probíhající kurz bude pokračovat. První setkání bude v pondělí 15. 9. v 19.00 na obvyklém místě. K přípravě na přijetí svátosti biřmování je možné se již přihlašovat v sakristii. První schůzka pro všechny přihlášená bude v neděli 28. září v 19.30 v areálu kostela. Přesné místo bude ještě upřesněno. Na této schůzce budou zájemci rozděleni do dvou skupin podle věku:

Mladší 18 let - dvouletá příprava. Probíhat bude v neděli od 19.30 cca 1x za 14 dní. Součástí přípravy jsou i 2 víkendové pobyty ročně mimo Prahu. Přihlašovat se mohou mladí lidé od 14 let. Je důležité, aby se jednalo o jejich vlastní rozhodnutí.

Starší 18 let - jednoroční příprava. Setkání budou každý týden. Konkrétní den se domluví na první schůzce v neděli 28. září.

P. Josef Brtník

Žehnání lidem Salesiánského centra

Všichni, kdo se aktivně podílejí na službě druhým v rámci Salesiánského centra v Kobylicích, jsou zváni na společné zahájení a požehnání pro školní rok 2014/15 (salesiáni, sestry FMA, zaměstnanci farnosti, střediska, SKM, Sadby, komunity, dobrovolníci, pracovníci, animátoři, asistenti, vedoucí kroužků... jinými slovy ti, kdo mají rádi Dona Boska, cítí sounáležitost se Salesiánským centrem v Kobylicích a nějakým způsobem jsou zapojeni do služeb tohoto díla, především pro dobro dětí a mládeže). Setkání se uskuteční 24. září v 19.19 v kostele sv. Terezičky. Program: Bohoslužba žehnání (nebude to mše svatá) Informace o tom, co nás čeká a o co se budeme snažit v novém školním roce.

Večere a posezení v podloubí

P. Martin Hobza

Výuka náboženství

Předpokládaný rozvrh 2014/2015

Výuka začne, až na výjimky, od 15. 9.

Na školách:

ZŠ Na Šutce, Tomáš Redlich, 1. a 2. třída, středa od 12.40 do 13.25, 3. až 5. třída, středa od 13.30 do 14.15;

ZŠ U Školské zahrady, Tomáš Redlich, 1. a 2. třída, úterý od 13.05 do 13.50, 3. až 5. třída, úterý od 14.15 do 15.00; ZŠ Novoborská, Tomáš Redlich, od října, 1. až 5. třída, čtvrtek odpoledne, čas upřesníme.

ZŠ Burešova, s. Helena Křenková, FMA, 1. až 5. třída, pátek, 14.00 – 14.45; ZŠ Dáblice, U Parkánu, s. Helena Křenková, FMA, 1. až 5. třída, bude upřesněno.

ZŠ Německo-českého porozumění, P. Ladislav Bandouch, od října, 1. – 5. třída, čtvrtek, 14.00 – 14.45. ZŠ Žernosecká, P. Ladislav Bandouch, 1. a 2. třída, pondělí od 12.50 do 13.35, 3. až 5. třída, pondělí od 13.45 do 14.30.

V našich prostorách:

Předškoláci s rodiči, Marie Mrázková, Tereza Kostrounová, pondělí, 14.45 – 15.45, katechetická místnost Emauzy.

1. a 2. třída, Marie Vlasatá, Ewa Nepraš, čtvrtek, 15.30 – 16.15, místnost Nazaret.

3. – 5. třída, Hanka Svobodová, Veronika Semerádová, Marie Linková, čtvrtek, 15.30 – 16.15, Jeruzalém.

4. třída (možnost účasti rodičů), Terezie Kochová, čtvrtek, 15.00 – 17.00, Emauzy.

6. třída, s. Helena Křenková, bude upřesněno.

7. až 9. třída, Lucka Ortiz, Dita Krtičková, úterý, 17.30 – 18.30, Emauzy (možnost se zapojit do mládežnické mše sv. v 18.30).

*Za katechetky
a katechety Tomáš Redlich*

Poutní slavnost sv. Terezie

prožijeme společně ve středu 1. října s tímto programem:

18.00 - společná modlitba růžence s myšlenkami sv. Terezie

18.30 - slavení eucharistie za předsednictví P. Václava Jiráčka

20.00 - hudební představení Godspell v Salesiánském divadle.

Zveme vás na originální představení, které si pro vás připravili mladí herci, zpěváci a muzikanti ze Salesiánského střediska mládeže Brno-Žabovřesky. Godspell je mozaika obrazů, příběhů, písní a překvapení, která svým specifickým způsobem vypráví příběh Ježíše a jeho přátel. Na tvorbě textů, choreografií a scén se aktivně podíleli všichni mladí účinkující.

Prosíme společenství i jednotlivce, kteří si vzali na starost průběžné uklízení jednotlivých farních prostor, dveří, oken a zákoutí, aby provedli před poutí jejich očistu.

*Díky!
P. Josef Brtník*

Farní telefonní čísla

Připomínáme telefonní linky farních prostor. Dovolat se na ně můžete ze zvonků na vrátnici salesiánského domu, kde je také seznam. Uvádíme celé číslo pro volání „z venku“ 283 029 + linka: farní kancelář 141, sakristie 142, ministrantská klubovna 143, katechetická místnost 146, přípravná květin (kostelnice Jájina, Zuzka) 147, kuchyňka u farního sálu 148, horní farní sál 149, knihovna 163, pastorační asistenti (T. Redlich, H. Křenková) 141, farní vikáři (P. J. Kopecký) 213, (P. L. Bandouch) 164, 350, farář (P. J. Brtník) 165 a 356.

Tomáš Redlich

Církev – společenství svolávané Pánem

je téma našeho nového pastoračního roku. Chceme v něm na základě konstituce O církvi - Lumen gentium - z 2. vatikánského koncilu hlouběji nahlédnout, čím je vlastně církev - nepochopená, znevažovaná, pomlouvaná ve své podstatě, a jaké nese v sobě tajemství. Jakým způsobem je Církev Kristovou přítomností v tomto světě, jakým způsobem je Jeho Tělem a já součástí. Co z toho vyplývá? Co mi jako věřícímu církev nabízí a dává a co naopak Církvi dávám, nebo bych měl dávat já? A čím je i pro ty, kteří jsou mimo ni? Ale kdo vlastně do ní patří, kdo k ní skutečně náleží? Svatý Augustin říká: „Jsou mnozí, kteří jsou uvnitř, a přesto jsou venku, a mnozí jsou venku a přesto jsou uvnitř.“ Kde se nacházím já?

Objevují se i ve vás tyto a další otázky o církvi? Pak využijte jako možné odpovědi v duchovních úvahách podzimní části roku ze srdce i úst P. Jana Houkala. Bude se s námi o ně dělit ne ve středu, ale ve čtvrtek od 23. října v 19.30 v našem kostele. Proč čtvrtek? Protože středa je nejvytíženější den v jeho farnosti. A proč zrovna on? Protože mi ho doporučil P. Aleš Opatrný jako nejpopulárnějšího k tomu nádhernému a zároveň obtížnému tématu. Na objevování tajemství Církve, která je společenstvím svolávaným Pánem, vás srdečně zve

P. Josef Brtník

Mamky sobě

Dopoledne pro maminky na rodičovské dovolené - přednášky, besedy, výměna zkušeností, jak prožíváme víru v našich rodinách. Letos se budou setkávání konat pravidelně třetí úterý v měsíci v katechetické místnosti s hlídáním dětí. První „mamky“ budou 21. října, podrobnosti v příštím Kobylístku.

Eva Klimáková

Večer chval

Milí přátelé, srdečně vás zveme na první po-prázdninový večer chval: uskuteční se v úterý 23. září od cca 19.30 v kostele, modlitba trvá zhruba hodinu. Zveme všechny, kteří chtějí pozvednout svá srdce k Bohu a chválit jej za to, jaký je - písněmi, slovy a nasloucháním Písmu. Pojdte společně a s důvěrou v Boží plán vykročit na cestě novým školním rokem. Kéž má duše žije a může tě chválit (Ž 119, 175). Za kapelu Kairos a celý tým večerů chval u Terezičky

Markéta Růžičková

Hledáme „hlídací babičky“

Rádi bychom velmi poděkovali ochotným paním, které vloni věnovaly svůj čas na hru s dětmi a maminky se tak mohly v klidu účastnit přednášek, besed nebo tvoření. Pro mnohé maminky je to ojedinělá chvilka relaxace a příležitost k rozšíření znalostí, sdílení a společné modlitbě. Bez obětavých hlídacích babiček by toto vše nebylo možné! V novém školním roce bychom rádi pokračovali ve společném setkávání, a abychom rozšířili seznam kontaktů, na které se můžeme obracet, přicházíme s velkou prosbou, zda by se našly spolehlivé paní, které by byly ochotny pomoci s hlídáním. Jedná se o první a třetí úterý v měsíci od 9.15 do 11.30. Budeme vděční i za nepravděpodobnou pomoc. Pokud byste se chtěly připojit, kontaktujte prosím klubmaminek@skm.cz nebo telefon 777182712. Děkujeme!

Eva Klimáková

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 22. 9. po večerní bohoslužbě.

Ludmila Růžičková

Srdíčka do průvodu

Zveme všechny malé, mladší i větší děti do obětního průvodu na nedělní mši svatě v devět hodin. Pro děti jsou připravena kromě obětních darů papírová srdíčka s přímlyvami, která přinášejí k oltáři. Srdíčka jsou symbolem dětských srdcí, děti tedy symbolicky přinášejí k oltáři to nejčistší a nejvzácnější, co mají. Zároveň je to v našem kostele oblíbený způsob, jak děti v jakémkoli věku zapojit do mše svaté.

Kamila Schusterová

Klub maminek U Hrocha

Zveme maminky i tatínky s malými dětmi do Klubu maminek, kde je pro děti připravena herna a pro rodiče prostor pro navázání přátelství a sdílení zkušeností u kávy nebo čaje. Součástí dopoledne je i krátké pásmo písniček a říkadel a také společné výtvarné tvoření. Klub je nově otevřen nejen ve čtvrtek, ale i v pátek, a to vždy od 9.00 do 11.30 v SKM v klubovně U Hrocha. Do Klubu maminek není potřeba se předem hlásit, vstup stojí 20 Kč a je možné přijít i kdykoli během roku. První Klub v novém školním roce bude ve čtvrtek 18. 9. Další informace na klubmaminek@skm.cz.

Eva Klimáková

Ostatky J. M. Vianneye v Praze

Během září putují ostatky sv. Jana Maria Vianneye po našich diecézích, 23. září budou v Praze, v kostele Panny Marie Sněžné na Jungmannově náměstí. Od 16.30 hod. možnost svátosti smíření, v 18 hodin mše svatá, při níž budou přineseny ostatky sv. sv. Po mši bude příležitost uctít ostatky.

*Michal Němeček,
biskupský vikář pro pastoraaci*

Koncerty v kostele sv. Petra a Pavla

Koncerty po prázdninách zahájíme v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8 – Bohnicích v pondělí 8. září kytarovým recitálem Pocta Štěpánu Rakovi. Účinkuje Josef Mazan, doktorand u prof. Raka na HAMU; patří k nejvýraznějším kytarovým virtuózum mladé generace. Koncertuje na významných pódii Evropy i Asie. Podrobnosti najdete na stránkách www.osmicky.cz.

Renáta Molová

Modlitební triduum MM 26. – 28. 9.

Znovu srdečně zveme na další Modlitební triduum hnutí Modlitby matek, které se koná ve dnech 26., 27. a 28. září. V pátek 26. 9. od 19.30, v sobotu 27. 9. od 9.00 a v neděli 28. 9. od 16.00 hodin, vždy v kostele. Zveme všechny maminky, babičky, tety, prostě všechny ženy, které cítí potřebu se modlit nejen za svoje rodiny. V neděli potom také srdečně zveme na agapé v katechetické místnosti za dětskou místností, zvány jsou celé rodiny. Za skupinku MM Ďáblice

Olga Lisáková

Večerní evangelizační e-škola

V rámci příprav na Dny víry v Praze se otevírá Večerní evangelizační e-škola – kurz formou e-learningu, která proběhne od října 2014 do února 2015. Přednášky se budou konat vždy jeden večer v týdnu a budou trvat kolem 2,5 hodiny. E-learning probíhá pomocí počítače s připojením na Internet. Pro každý večer školy budou připraveny tři krátké výklady: výklad o povolání k evangelizaci a o metodice evangelizačního rozhovoru; výklad, jak být i dnes Ježíšovým učedníkem a o zásadách duchovního života evangelizujícího; výklad o lectio divina a jak se za evangelizaci modlit.

Kurz chystá autorská trojice z hnutí Světlo-Život (Hana Klára Němečková, Barbora Špádová a Jan Rajlich OP). Bližší informace včetně formuláře přihlášky najdete na odkazu níže.

*Redakce
<http://dnyviry.evangelizace.cz>*

Klub seniorů zve

14. 9. První setkání po prázdninách ve farním sále

28. 9. Návštěva Poštovního muzea - Nové mlýny

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Volejbalový turnaj

Dne 20. 9. od 9.00 se na venkovních hřištích Salesiánské oratoře v Praze - Kobylisích uskuteční volejbalový turnaj. Je třeba se přihlásit do 18. 9., osobně nebo e-mailem L. Čaplovi nebo M. Svobodovi. Startovné 100 Kč/tým.

*Libor Čapla a Michal Svoboda
liborcapla@seznam.cz
stredml@sdb.cz*

Taizé v Praze

Desetitisíce mladých lidí z celé Evropy se od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 setkají v Praze na 37. evropském setkání mladých. Bude to další zastavení na „pouti důvěry na zemi“, kterou organizuje komunita Taizé. Mladí lidé, kteří se těchto setkání účastní, netvoří nějaké hnutí, ale hledají cesty důvěry: mezi lidmi různých generací, mezi křesťany různých tradic a mezi národy. Chtějí tak prohloubit svou víru a sociální citění.

Komunita Taizé toto setkání připravuje ve spolupráci s křesťanskými společenstvími Prahy a jejího okolí. Program se skládá z několika velmi jednoduchých prvků: sdílení myšlenek a zážitků v mezinárodních skupinkách, společné modlitby, tematických setkání a sdílení společného času s hostitelskými rodinami.

V minulých letech byli všichni nebo téměř všichni účastníci ubytováni v rodinách města, které setkání hostilo, nebo v jeho okolí. Tato velká otevřenost a pohostinnost obyvatel dává vzniknout krásným vztahům s mladými, kteří přijíždějí z velmi rozmanitých prostředí, a pomáhá nám všem vnímat, že v této různorodosti může být skryté

bohatství. Všichni obyvatelé Prahy a jejího okolí budou zváni, aby otevřeli své domovy a aby zažili společné momenty s mladými. Obyvatelé Prahy a okolí se budou se moci také zapojit do programu, a to bez ohledu na věk, aniž by potřebovali vstupenky nebo se museli předem někde přihlašovat.

Naše farnost se bude na setkání podílet především nabídnutím našich prostor (kostel, divadlo) a ubytováním v rodinách. Už teď prosíme, jménem bratří z Taizé i jménem svým, abyste se zamysleli zda a kolik mladých lidí jste ochotni v daném termínu ve vašich domovech ubytovat. Až budou bližší informace, začneme tyto ochotné ubytovatele zapisovat a předávat další informace.

Martin Hobza a Zdeněk Jančařík

Bližší info na:

www.taize.fr/cs a www.facebook.com/TaizePraha2014.

FÓREK

První den po letních prázdninách r. 2050 v páté třídě jedné základní školy v Praze učitel kontroluje přítomnost žáků: "Mustafa El Ekh Zeri."

"Zde."

"Achmed El Cabul."

"Zde."

Kadir Sel Ohlmi."

"Zde."

"Mohammed End Ahrha."

"Zde."

"Mi Cha Elves Ely."

Ticho ...

"Mi Cha Elves Ely"

Nikdo se nehlásí ...

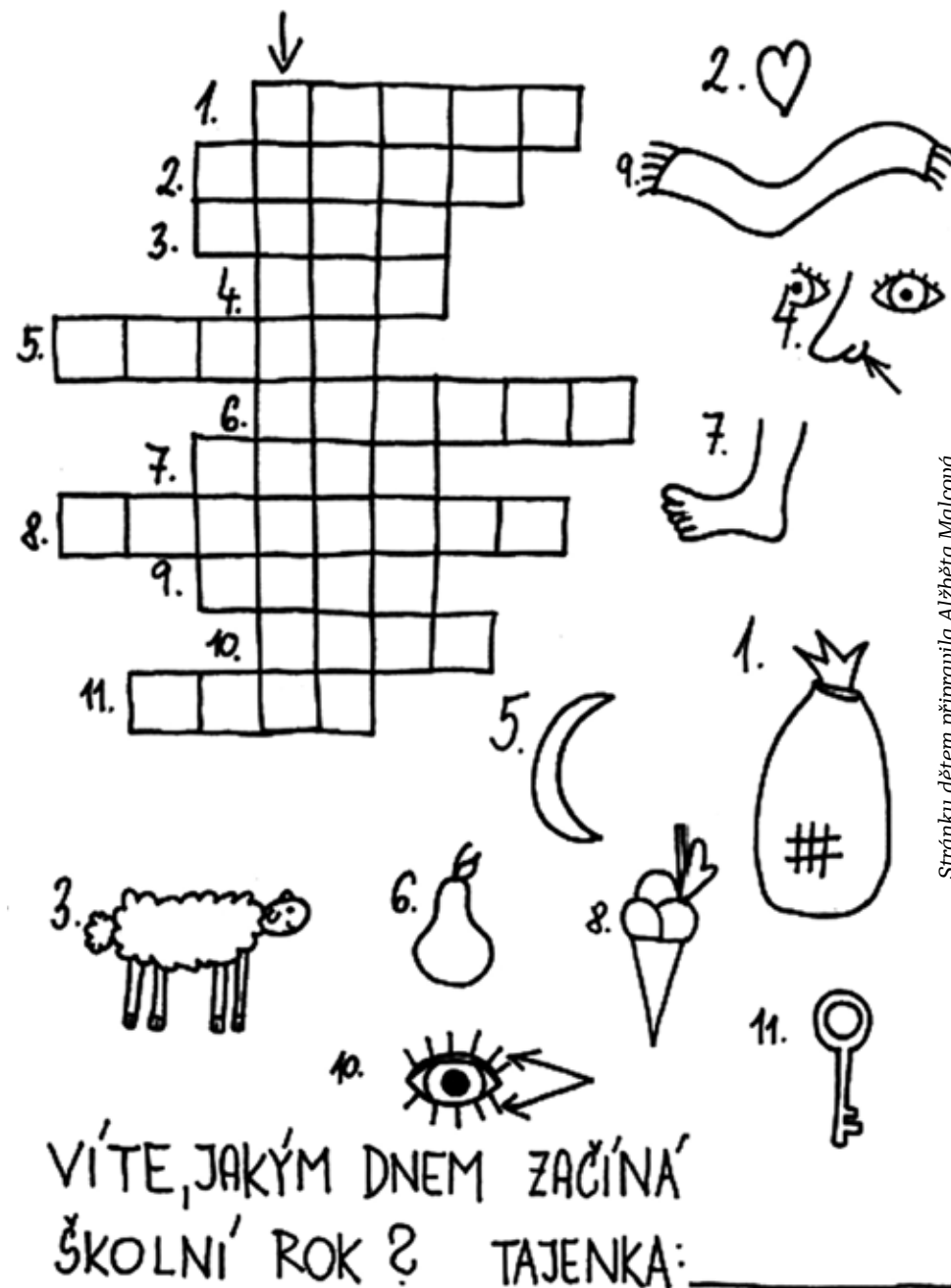
"Ještě jednou - Mi Cha Elves Ely!"

V zadní lavici vstane chlapec a pípne:

"To bych moh bejt asi já, ale

čte se to Michael Veselý."

Zbyněk Gregora

Stránku dětem připravila Alžběta Malcová.

Co se chystá v Salesiánském středisku

Drazí farníci, na začátku nového školního roku přinášíme několik informací o tom všem, co se chystá ve Středisku mládeže a v SKM. Není toho málo, tak alespoň několik těch nejdůležitějších věcí...

Nové fungování Salesiánského střediska mládeže a SKM

Klub SKM a Salesiánské středisko mládeže čeká po řadě let fungování výrazná proměna. Činnost SKM bude převzata Salesiánským střediskem mládeže. Pro děti a rodiče, kteří navštěvují naše aktivity, by to nemělo znamenat výraznější změnu – snad jen to, že se budou moci lépe orientovat ve spektru toho všeho, co v Kobylích nese přízvisko salesiánský, a lépe tuto nabídku využívat. V tom mohou napomoci i nové společné webové stránky www.strediskokobylisy.cz.

Změny ve financování církvi, Salesiánského střediska mládeže a SKM

V souvislosti s majetkovým narovnáváním církve a státu se po mnoha letech spolupráce rozhodlo Arcibiskupství pražské zastavit veškerou finanční podporu Salesiánskému středisku a klubu SKM. Ta doposud spočívala ve financování části mzdových nákladů. Pro nás to nyní znamená znatelný finanční propad s nutností hledání nových zdrojů pro financování našich aktivit. Nechceme slevit na kvalitě toho, co děláme, a zároveň nechceme zdražovat naše aktivity tak, aby se staly nedostupnými pro děti z vícečetných rodin a rodin sociálně slabých. Naše financování je vícezdrojové, díky němu můžeme držet **ceny výrazně pod skutečnými náklady**. V současnosti stojíme před otázkou, jak dále situaci stabilizovat.

Zápisy na školní rok 2014/15

Zápisy do kroužků na nový školní rok budou v letošním roce probíhat pomocí on-line elektronického systému na adrese www.salesianivali.cz/kobylisy. Základní informace pro přihlašování naleznete na našem webu v sekci Činnost / Kroužky. V letošním roce tedy již nebudou klasické zápisy do kroužků v Salesiánském divadle, jako v minulých letech. Vše můžete vyřídit z pohodlí domova. Pokud si ale nebudete se zápisem vědět rady, nebo se prostě chcete přijít podívat, kam že by vaše dítě mohlo chodit na kroužek, pak jste samozřejmě vítáni. Naši pracovníci vám budou k dispozici především v týdnu 1. 9. – 5. 9. vždy od 14.00 do 18.00 v prostorách SKM. Zde je možné získat všechny informace, zapsat se, případně také provést platbu za kroužky.

Rozšířená nabídka aktivit

Naše nabídka se od nového školního roku rozšiřuje o nové programy. V dopoledních hodinách to budou nové výtvarné a pohybové skupinky pro maminky s dětmi a v hodinách odpoledních klasické i zbrusu nové kroužky. Kompletní nabídka je na webu, nebo na letácích u knižního stánku. Zde bych jen rád upozornil na rozšířený počet dlouhodobě oblíbených fotbalových kroužků a keramiky, rovněž také na nový mediální kroužek.

Před týdnem začal nový školní rok. Přejeeme dětem hodně malých i velkých radostí, schopnost učit se i z neúspěchu a rodičům pevné nervy, radost i trpělivost z výchovy svých dětí.

Václav Jiráček

Krakonoš a ministranti

Letošní chaloupka mladších ministrantů Live Zdicích se odehrávala v duchu Krkonošských pohádek. Ministranti pomáhali Kubovi, Anče a hajnému ve službách Trautenberka a zapojili se tak do práce, zkoumání počasí, pečení buchet, vyřezávání, návštěvy Krakonošova lesa i hledání pokladu. Součástí celé akce byla také možnost ranní mše svaté, společná modlitba, prohloubení ministrantských dovedností i vzájemné spolupráce, zábava při sportu, návštěvě koupaliště nebo deskových her. Velmi dovedně se mezi kluky zapojil i nový salesián Laďa

Bandouch a kluci si ho velmi oblíbili pro jeho všestranné sportovní nadání i nové nápady a podněty. Z celé chaloupky si kluci odvázejí kromě mnoha zážitků i vědomí, že pokladem nejsou jen vyhrané ceny, ale také vzájemné přátelství a vztah k Bohu, kterému jako ministranti slouží nejen v kostele, ale celým svým životem. Děkujeme také našim kuchařkám Evě a Martě za výbornou péči a také animátorům v čele s Bivojem za pečlivě připravený program a přítomnost mezi kluky.

Petr Zelinka

Kdo neudělá chybu, ten se necvakne... ...aneb maxistrantské sjíždění Vltavy

Letošní maxistrantská chaloupka byla od těch minulých odlišná, protože jsme místo tradičního putáku jeli na vodu, konkrétně na Vltavu. Také to byla první akce Ládi Bandoucha s Maxistranty.

Naši pouť jsme započali ve Vyšším Brodě, nedaleko Lipna. První den nám počasí docela přálo, ale během druhého dne, v úterý, se bohužel pokazilo. Ten den jsme jeli na výlet zpět do Vyššího Brodu a na nedaleké Čertovy proudy, jela tam s námi jen část vedoucích, protože kněží s naším instruktorem Marfem jeli na pohřeb zesnulého patera Kopeckého. Během následujících dnů jsme již s plným nasazením splouvali Vltavu. Sjeli jsme si několik jezů, z nichž nejzajímavější byl slavný jez Lyra, a na většině z nich jsme

trénovali nájezdy. Spali jsme v kempch pod stany nebo v týpí, jak tomu bylo třetí den. Cestu nám zpříjemňovali Nikol a Filip nejen vařením, ale i tím, že jezdili doprovodnými auty po stanovištích, kde jsme přespávali. Dopoledne jsme mívali mši a nějaká ta duchovní témátka, která měla za úkol lépe spojit naši skupinu.

V sobotu jsme odpoledne dorazili do Prahy, zorganizovali malou mši, promítali fotky, jedli pizzu a věšeli stany na oschnutí. Přespali jsme v tělocvičně a někteří odešli ještě tentýž den domů. Následujícího dne jsme společně slavili ranní nedělní mši sv. a rozešli jsme se do svých domovů.

Pavel Jirkovský

Hrádek u Vlašimi

Kolektiv vedoucích

Tam na Hrádku u Vlašimi
svítí slunce i jsou stíny.
Dvacet malých děvčátek
přijelo tam na svátek.
A šest zdatných vedoucích
krotí stádo dětí řvoucích.

Milí otcové mariáni
po celý den jsou nám k mání.
Čůrající obraz do Narnie zve
na lodi, v bouři Kaspian radostí řve.

Šest rytířů na ostrovech touží zachráněno být,
nechtějí tam do konce života hnit a dlít.
My odvážně vrháme se do osvobozování
pouštíme se s ukrutným drakem do bojování.

Drak zavání,
ale je k pomilování.

Aslan nakonec promluvil vážná slova,
na hostinu i na tábor těšíme se znova.

Dejte na naše slova!

Zveme na Alfú pro mládež

Začíná nový školní rok a s ním je tu opět příležitost pozvat své známé na Alfú pro mládež. Bude příležitost sdílet svou víru s ostatními a pomoci hledajícím dozvědět se něco o křesťanství. Kurz je určen všem mladým ve věku středoškolských či vysokoškolských. Nabízí možnost zjistit něco o základních tématech křesťanství, sdílet své názory s ostatními v diskuzi a v neposlední řadě zahrát si zajímavé hry a poznat nové lidi. Alfa pro mládež se skládá z 11 večerů a jednoho víkendu. Scházet se budeme každé pondělí od 19.00 ve farním sále. Začínáme již

Break 3. – 5. 10. 2014

Chcete si odpočinout, poznat nové lidi, vzpomínat na prázdniny, zahrát si spoustu her? Pojeďte s námi na Break! Není to duchovní impuls jako Don't stop nebo Adven't stop, ale pohodový víkend mimo Prahu pro všechny mladé lidi od 14 let. Nebojte se, že nebudete nikoho znát. Klidně pojeďte i s kamarády.

Úterky u Terky

Jsme mladí a víme, že tu nejsme sami, chceme se scházet s dalšími mladými lidmi a s Bohem, v prostředí, kde nám bude dobře. Proto existují Úterky u Terky. Letos zahájíme již 12. sezónu, a to prvním Úterkem, který se bude 16. 9. Bojíte se, že nebudete nikoho znát? Čtěte článek o Breaku! Scházíme se vždy v úterý a začínáme společnou mší svatou od 18:30 s rytmickým doprovodem Tuesday melody. V rámci Úterků pořádáme několik druhů programu. Nejčastěji se scházíme ve farním sále a společně s pozvaným hostem diskutujeme nad různými tématy z našeho života. Další variantou jsou Úterky, které si připravují lidi z úterkového týmu. V loňském roce jsme se také podíleli na večerech chval, stejně tak

6. 10. úvodním večerem na téma Jde v životě o víc? a který vás mladé a vaše kamarády srdečně zveme. Také chceme poprosit o pomoc při šíření této pozvánky na vašich školách, kroužcích... atd. K propagaci můžou posloužit letáčky, které naleznete vzadu v kostele na nástěnce. Pokud vás naše nabídka zaujala a chystáte se přijít na úvodní večer, kontaktujte Filipa Vodrážku. Více informací naleznete také na stránkách níže. *Filip Vodrážka,*
<http://terezicka.sdb.cz/alfam1/alfam1@sdb.cz,776338607>

Jakékoli dotazy rádi zodpovíme na e-mailu: vercakas@gmail.com. Další podrobnosti se určitě dozvíte během Úterků nebo na již zmíněné adrese. Přihlašovat se můžete již nyní na farním webu: terezicka.sdb.cz.

Těšíme se na vás!
Veronika Kašparová

tomu bude i letos. Tyto večery jsou otevřené všem věkovým kategoriím a dalším lidem ze širokého okolí.

Během roku také pořádáme několik víkendových akcí. Jejich termíny si již můžete zapsat do svých diářů. Jsou to: již zmíněný Break 3.-5. 10. 2014, duchovní obnova v adventu Adven't stop 5.-7. 12. 2014, duchovní obnova v postní době Don't stop 13.-15. 3. 2015 a pouť na Svatou horu za životní povolání a partnera 16.-17. 5. 2015. S dotazy se můžete obracet na Michaela Kocha (mitakoch@gmail.com) a aktuální dění doporučujeme sledovat na našem facebooku ([facebook.com/uterky](https://www.facebook.com/uterky)). Moc se na vás těšíme!

Veronika Kašparová

Novoroční projev dýmu!

Vážení čtenáři, bratři, čtenářky, sestry - srdečně Vás zdravíme v novém pastoračním a školním roce! Ať se Vám daří!

Ale není to jen pastorační a školní rok, který právě započal! 1. září též začíná byzantský liturgický rok - a 8. září už tu máme první megasvátek, Narození Panny Marie. Tento svátek slaví pěkně ještě s novými aktovkami a ořezanými tužkami nejen pravoslavní, ale i koptští, arménští, katoličtí a všichni možní i nemožní křesťani. 8. prosince, devět měsíců tomu nazad od 8. září, se v adventě slaví Neposkvrněné početí Panny Marie. Stejně jako 25. prosince slavíme Narození Páně a (-9 měsíců:-) 25. března Zvěstování Páně - a to byl Nový rok třeba ve Florencii až do 18. století - COOL!

Zkrátka, všechno má svůj začátek a svůj konec; prázdniny i školní a liturgický rok. A ty symboly nám to připomínají, a my se máme na co těšit a netěšit - ale o tom v Dýmu není řeč.

Musíme totiž nejprve zodpovědět častou otázku Vás, našich čtenářů, proč jsme Dým - a ne kouř nebo mlha. Zatímco Dým jsou pevné částičky rozptýlené v plynu, tak kouř jsou kapičky kapaliny a částičky pevné látky rozptýlené v plynu - a mlha ani to - jen kapičky kapaliny rozptýlené v plynu. Lidově řečeno, jsme hrubá disperze tuhých látek v plynu - dým neboli prach. Sůl země? Pamatuj člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš! "Co není bez chvění, není pevné" - jak praví v titulu svého bestselleru náš dalajláma P. Tomáš Halík. Dým se chvěje, dým je pevný - dým je prach, v který se na konci svých pastoračních roků obrátíš!

Nebuď kouř, neboť mlha - buď dým!

To ti přeje
redakce dýmu

*Jsem Sponka!
Pomůžu Ti
s pochopením
textu Dýmu.*

*Představitelé Nemožných
křesťanů lze najít
např. v redakci Dýmu..*

*Používáme tyto slova
abychom byli víc cool
a pro mládež...*

*Trochu zamotané,
ale Ty si poradíš!*

*toho Halík taky
nechápu :-/*

*Pořádně ořezaná
tužka je základ
úspěchu!*

Jak Pavoučci u Třeboně tábořili

Na přelomu července a srpna se v Jižních Čechách sešla skupina dobrodruhů, aby společně podnikli cestu kolem světa za 80 dní.

Ústřední postavu Willyho Foga ztvárnil jedinečným způsobem otec Zdeněk. Se svým důvtipem a šarmem gentlemana jako by byl pro tuto roli odedávna předurčen. To prokázal nejen vznešeným chováním, ale i svými vyjadřovacími schopnostmi: pro dorozumění běžně používal angličtinu (s téměř nezatelným moravským akcentem) a své kázání ukončoval slovy „very well amen“. Průvodcem mu byl francouzský sluha Passepartout (Vašek Borský) - věrný společník neváhající nasadit za svého pána vlastní život.

Celý příběh pouti kolem světa započal sázkou v reformním klubu anglických gentlemanů - to jest stylově oděných táborových účastníků. V padnoucích oblecích a cy-

lindrech dávali svými zasmušilými výrazy a nesouhlasným mručením panu Fogovi jasně najevo, že objet zeměkouli za 80 dnů je holý nesmysl. Aby na dobrodružné cestě Willy Fog uspěl, vybral si jako doprovod dvacet odvážných dětí. Malí cestovatelé si hned první večer úspěšně vyřídili cestovní doklady u přísného pasového úředníka.

A hurá na cestu!

Cesta to však nebyla lečjaká - přinášela poznání, překvapení, připravila nám však i krušné chvílky žádající smélost a bystrý úsudek.

Zprvu se dobrodruzi vydali za egyptskou královnou a následně museli obelstít strašlivé strážce pokladu, aby získali hledané

indicie. V Indii hrozilo princezně Audě (Maruška Dieselová) upálení společně s jejím zesnulým chotěm Rádžou. Pan Fog ji se svými malými pomocníky zachránil a s potěšením tuto půvabnou ženu vybídil, aby s nimi pokračovala na cestách. Během pouti indickým pralesem zastihly výpravu monzunové deště, a další postup byl tudíž možný jen na slonovi. Jeho zakoupení stálo pana Foga všechny sprchové žetony, což je pro anglického gentlemana dbajícího přísné hygieny cena nejvyšší. V Číně navštívila výprava šaolinského mnicha, který děti zasvětil do tajů čínského zvěrokruhu. V Japonsku pak na skupinu čekali zápasníci sumo. Držitel zlatého pásu mistra světa Ma tsek shi ta a mistr Japonska O ber shi ta. Prvotní ostých dětí z polonahých obrů brzy opadnul. Všichni se neohroženě vrhli na zápasníky v ringu a slavně zvítězili. Na území Spojených stá-

tů byli cestovatelé přepadeni Indiány. Děti na nic nečekaly a mimo scénář organizačního týmu bez milosti spoutaly indiánskou squaw a přivázaly k mučednickému kůlu. Svou odvahou dosáhly záchrany zajatého sluhy Passepartouta. V New Yorku si pak v suchém doku zhotovily lodě, na kterých šťastně dopluly do Londýna právě včas k vyzvednutí výhry v reformním klubu. Následovala honosná oslava připravená naší nepostradatelnou oporou výpravy – kuchařkou Pájou Královou (alias Šmudlou). Cesta byla korunovaná úspěchem. Závěrečný happyend na rozdíl od románového příběhu neskončil svatbou pana Foga s krásnou Audou. Z Třeboně poslal pan Fog (s velkorysostí jemu vlastní) princeznu Audu do kláštera.

Devadesátá léta Radosti

Naše činnost u salesiánů v roce 1994 na ohlas skautských táborů 88. střediska Radost měl za následek obrovský nárůst nováčků. Mohli jsme si vybírat a být nároční. Skautem, skautkou či vlčetem nebo světluškou se stává ten, který má dobrou docházku na schůzky, zúčastní se výprav a oddílových akcí. Reprezentuje družinu na soutěžích a kláních. Než se však stane plnohodnotným členem, musí v časovém limitu splnit nováčkovskou zkoušku. Pro skauty a skautky vyžaduje věk kolem 11 let. Vlčata a světlušky mají Zlatou stopu a II. hvězdu – když ji získají, nemusí již nováčkovskou zkoušku dělat. Jsou skautsky vzdělaní a odolní od vstupu do oddílu. Nábor dětí je od okamžiku, kdy si umí zapsat pokyn, radu nebo úkol. V této době se každý snažil plnit úkoly a učit se podle skautské stezky. Znalosti, dovednosti a mít fyzickou výdrž. To vše je v Nováčkovské zkoušce obsaženo: znalosti o skau-

Z tábora jsme si odváželi výjimečné vzpomínky a radost ze společně prožité hry. K tomu svým nasazením významně přispěli organizátoři celé akce Katka a Endy Remešovi, otec Zdeněk svým britským humorem a nezapomenutelným halekáním u táborových ohňů, dále pak tvořiví asistenti a neméně nápaditá vždy usměvavá kuchařka Pája. Každý z nás účastníků pak zanechal svou stopu obětavou přípravou a připraveností být účasten na společné hře. Jedinečný genius loci celého táboření mají na svědomí majitelé rekreačního zařízení Chatky na jihu - manželé Neumannovi. I těm patří naše díky.

Klára a Josef Kafoňkovi

tingu, vlastního oddílu, okolí bydliště svého i vedoucích. Umí a ví jak zajistit pomoc. Základní znalosti silničního provozu. Hymny a národní i skautské písničky, tradice. Pravidla při vyvěšování vlajek společně s etickým chováním. Dovede vyjádřit svůj vztah k rodičům a vedoucím. K bližním. Snaží se dodržovat skautský zákon bod po bodu. Dbá na svůj vzhled a hygienu. Dovede pomoci nováčkům či předat své dovednosti méně šikovným. Zná a umí použít základní první pomoc. Umí dát prostor pro modlitbu věřícím, ač je z rodiny, která Boha neuctívá. Umí se zapojit do kolektivní zábavy – zpěvu, soutěží. Ví jak se připravit na vícedenní výpravu do přírody. Vyzná se v mapě, s kompasem, umí používat uzle a prostředky proti nepohodě. Ten, komu nevádí občas strádat například rozmary počasí nebo vlastní blbosti (zapomenutá konzerva s jídlem, nedostatek nápojů). Může společně s ostatními poznávat

krásky naší vlasti. Obdivovat hvězdnaté nebe v místech bez světelného smogu. Nechat se třeba tímto obrazem vyprovokovat k naučení názvů jednotlivých souhvězdí. Pochopit, že k pocitu štěstí toho člověk mnoho nepotřebuje. Že sdílená radost je mnohokrát větší než osamělý zážitek. Další tábor u Dolního Žandova v okresu Cheb. „U křížku“ Děti 7-8 let bylo 30. Starších a vedoucích celkem 50 osob. Tak jsme využili umu Aničky Pešatové, která měla na starosti krmení. Vládla kuchyni. Skvělá krmě. Na hraniční signálku s Německem jsme to měli hodinu chůze. Sta metrů po čáře. Západní strana silničky Německo, východní Čechy. V lese. Naše strana prales. Neprostupné. Německá – každá spadlá větvička i šiška vysbíraná. Dalo se tam hrát škatulata batolata. Kontrast! Oblast minerálních vod. Téměř každá studánka s vysoce kyslíčnícem nasycenou vodou. Všechno pitné. Zcela neznečištěná příroda. Liduprázdno. Na výletech jsme za celý den nepotkali živáčka. Dnes po 20 le-

tech to bude jiné. Kdo chce však klid a vidět úžasný kout naší vlasti, ať zajede pod Velkou Dyleň na výpravu. V Dolním Žandově je fara s ubytovací kapacitou. A je to rychlíková zastávka. Tábory jak z foglarovek. Holá louka. Přivezení materiálu. Za týden postaveno. Plný život a poslední 4 dny bourání a odvoz věcí. Louka opět připravena na pastvu koní. Na tento tábor se již vraceli kluci jako domů. Bylo na nich vidět natěšení. Vojta (Sáček) si vylezl na strom, kde v rozsoše měl rok schované prkénko. Naši první odchovanci již plně pracovali na programu. Při tomto psaní jsem i po 20 letech naplněn radostí z probuzené skautské myšlenky a ze svých pokračovatelů. Lidé v okolí však škodili. Co jsme neodvezli, to rozbili, nebo to zmizelo. Na naši současné základně za Telčí se neztratí ani zapomenutá sekyra. Vše necháváme složené v jídelně. Bytelně zastřešený, ale průchozí prostor. Jiný kraj, jiný mrav!

Karel Sláma

Dostala se mi do rukou knížka Dona Boska...

Od září čeká na Ladislava Bandoucha řada úkolů v naší farnosti i ve středisku. Jaká byla jeho cesta, kde čerpal, kde se učil, co očekává? To a mnohé jiné se dozvíte v prvním rozhovoru nového školního roku!

Odkud do Kobyliš přicházíš?

Přicházím z Turína, kde jsem 3 roky studoval základní teologii a letos jsem dodělával licenci z pastorální teologie.

A odkud pocházíš?

Pocházím z Hrušek u Brna.

Jaké bylo tvoje dětství, dospívání, co tě formovalo?

Určitě rodina, život na vesnici, hospodářství, práce kolem něj. Potom rodiče, svým způsobem taky děda. Mám dva sourozence, o 4 roky starší Magdalénu, ta má dvě holky, a bráchu, ten je o 4 roky mladší. Hrušky jsou taková malá dědina, 800 obyvatel, kostel tam není. Patříme do farnosti Křenovice, kde jsem začal ministrovat. Taky jsem tam chodil do školy, na základku. Ovlivnili mě určitě ministrantské schůzky a kněží, kteří se tam prostřídali. Bylo nás tenkrát po revoluci hodně, ta doba byla taková živá. Také mě určitě ovlivnily letní tábory, které dělal jeden bohoslovec od nás, něco jako chaloupky. Později kolem puberty, od deváté třídy, mě ovlivňoval Slavkov u Brna, který je blízko a kam jsem začal chodit do spolča.

Založil ho kněz Petr Vrbecký, po kterém dostalo jméno - Společenství Vrba a přerostlo ve skupinku, která se dva roky připravovala na biřmování. Byli jsme kamarádi, velká skupina, která se pravidelně setkávala a to mě asi hodně ovlivnilo pro moje další rozhodování. Příprava probíhala každý pátek, poctivě dva roky. Jezdili jsme na víkendy, byli jsme živé společenství.

Jak ses rozhodl pro zasvěcený život a pro salesiány?

Na strojní průmyslovce v Brně se sešla parta, která si sedla. Své sehrálo i prostředí Brna, že jsem měl možnost být se svými spolužáky, kteří leckdy neměli daleko k různým průšvihům. A na druhé straně spolčo, kam jsem se v pátek těšil, že si od Brna a od všech těch vlivů odpočinu. Moje rozhodnutí dozrálo během třetího ročníku, kdy jsem v sobě pocítil povolání ke kněžství. Do té doby jsem salesiány neznal, byli mi úplně vzdálení. Rozhodl jsem se, že když odmaturuji, dám si přihlášku. Nakonec jsem ji dal ještě dřív. Odmaturoval jsem v roce 2001 a po přijímacích mě za brněnskou diecézi přijali do teologického konviktu do Litoměřic. Tam jsem strávil rok

a poznal teplické salesiány. Shodou náhod se mi dostala do rukou knížka Dona Boska, která mě oslovila. Začal jsem víc přemýšlet o tom, že existuje i jiná cesta než diecézní kněžství. Během toho roku v konviktu jsem si nebyl úplně jistý, měl jsem málo informací. Ale po poradě s biskupem jsem pokračoval dál. Šel jsem do Olomouce, kde jsem ukončil první rok teologie a poznal jednoho salesiána, Jaroslava Mikeše, který mě tam přijel jednou navštívit. Nějak se o mně záhadně dozvěděl a pozval mě do Sebranic u Litomyšle, kde fungoval mnoho let aspiranták před noviciátem. Jezdil jsem tam za nimi občas na víkend, vstřebával jsem salesiánskou spiritualitu a během Velikonoce jsem učinil rozhodnutí, že to zkusím.

Přerušil jsem fakultu, přerušil jsem seminář a šel do Sebranic. Strávil jsem tam asi rok v aspirantáku a pak se rozhodl zůstat ještě rok, před vlastním noviciátem. Do Olomouce jsem se už nevrátil. To je složité, ta cesta, že? Po dvou letech v Sebranicích následoval noviciát v Popradě. Byli jsme tam silná parta, sedm Čechů a šest Slováků. Po noviciátu jsem se vrátil co Čech do Českých Budějovic, kde ještě tenkrát fungovala fakulta pro noviciát, taková formační fakulta. Bylo nás tam hodně moc, že ani nebylo kde bydlet. Uznali mi některé předměty z Olomouce, nemusel jsem proto do prvého a taky jsem nemusel dělat všechny předměty. V Budějovicích to byly nádherné dva roky. Potom následovalo přerušení, tak to dělají všichni.

ni, a šel jsem na dvouletou praxi, takovou asistenci. Byl jsem poslán do Zlína, na Jižní svahy, kde jsem se věnoval práci ve středisku jako pedagogický pracovník, ve farnosti ministrantům, na církevní základní škole jsem učil náboženství a vedl jsem floorbalové kroužky. Byl jsem tam dva roky a potom jsem se vrátil na rok do Českých Budějovic, jakoby do třetího ročníku. Během toho roku nás hodně ubylo, mnozí spolubratři odešli a zbyl jsem v ročníku sám. V komunitě nás zůstalo asi pět, z toho většina byla v posledním ročníku. A tak padlo rozhodnutí odejít dostudovat základní teologii do Turína. Tam mají zase úplně jiný systém školy, proto bylo občas trochu problematické uznávání předmětů, ale vyšli mi hodně vstříc. Postoupil jsem do vyššího ročníku a během dvou let jsem dostudoval to, co ostatní studují tři roky. A jelikož jsem měl hodně předmětů z pastorální teologie, nabídli mi, zda bych si nechtěl dodělat licenciát. Letos a loni jsem tedy kombinoval dva obory, napsal jsem a obhájil licenční práci, udělal jsem všechny zkoušky. Loni jsem 15.6. přijal jáhenské svěcení. To je tam takový zvyk, že celý ročník přijímá jáhenství. Měl jsem v jedné italské farnosti v Orbassano jáhenskou praxi, v úterý, ve středu a ve čtvrtek škola a v pátek, sobotu a neděli praxe jáhenství.

Jak ses vypořádal s cizím jazykem a cizí zemí?

Jazyk byl první tři měsíce náročný. Udělal jsem si měsíční jazykový kurz, což bylo hodně málo. Musel jsem projít testem a zvládnout ho na úroveň B2, abych mohl studovat, což je poměrně náročné. Nicméně se to časem poddalo, ale do Vánoc jsem se s tím jazykem pral. Profesori mluvili rychle a nebrali ohled na cizince. Přitom nás bylo v Crocettě, v komunitě na mezinárodní fakultě, 17 národností z celého světa. Italů nebyla ani polovina, přesto nás profesori nešetřili.

A cizí země?

Byla to změna, srovnat se s jiným životním stylem, temperamentem Italů, trochu i s jídlem, ale problém jsem s tím neměl. Problém mám spíš teď :-).

Pracoval jsi v Itálii s dětmi a mládeží? Jsou v něčem jiní než čeští?

Určitě. První dva roky jsem měl praxi přímo na Crocettě v oratoři, což je specifická oratoř, kde je hodně Rumunů a Afričanů. Chodili tam převážně muslimové, Italové moc ne. Zkušenost jsem měl s muslimy z Maroka a také s lidmi z Jižní Ameriky. Odlišný je i způsob, jak funguje tamní oratoř, je hodně specifický, nedá se moc srovnávat s fungováním oratoří tady v Čechách. Byla to pěkná zkušenost, i když náročná.

A jak funguje italská oratoř?

Je otevřená všem, bez ohledu na věk, můžou tam kdykoliv chodit i rodiče s dětmi. Kdo chce, může se zapsat na katechismus, který v českých oratořích podle mě chybí. Dále jsou tam kroužky, ale hlavní prostor je hřiště, volná oratoř, kam může přijít opravdu kdokoli. Je to takový průřez generacemi. Hodně se mi líbilo, že každý den v pět hodin se všechny aktivity zastavily a všichni šli na modlitby s večerním slovem, které měl ředitel oratoře, kněz - salesián. I muslimové museli respektovat těch deset patnáct minut modlitby a být potichu. Byla to zajímavá zkušenost.

Jaký úkol na Tebe čeká tady v Kobylisích?

Úkolů čeká hodně. Přebírám štaci po Petru Zelinkovi, některé věci, které dělal on, přejdou na mě. Měl bych být k ruce Jožkovi Brtníkovi ve farnosti, jako kaplan pro mládež. Asi se to bude všechno ještě postupně rozvíjet. Jeden den budu mít kroužek ve středisku, budu jezdit na víkendy s táborovými vedoucími. Co všechno přijde a co by se dalo,

se zřejmě budu teprve postupně dozvídat. **Máš nějaká očekávání, nějaké představy?** Očekávání asi mám. Říká se, že první místo je od Pána Boha. Nejvíc bych se chtěl naučit být knězem a načerpat zkušenosti od starších spolubratřů z komunity. Těším se do Prahy, že poznám místní realitu, lidi. Očekávání jsou velká, uvidíme.

Už ses účastnil ministrantské chaloupky během letních prázdnin. Jaké jsou Tvoje dojmy?

Byla to dobrá zkušenost. Nebyl jsem jako vedoucí, spíš jako výpomocný vedoucí, abych se díval, jak to funguje, učil se, pochopil, proč to zrovna takhle funguje, poznal lidi. Byla to pro mě zajímavá zkušenost, trochu jiná chaloupka.

Působil jsi ve středisku v Českých Budějovicích. Je něco, co ses tam naučil a chtěl to do Kobylis přenést?

Ve středisku jsem se první rok nebo dva věnoval hlavně floorbalovému kroužku, hráli jsme ligu s juniory, byla to trošku jiná úroveň, jiný styl práce. V Budějovicích jsou výborné chaloupky, které mají odlišný systém. Jsou všechny vzájemně propojené. Dobrá je tam práce s vedoucími a s animátory, která probíhá během celého roku, setkávání, formace, zpětné hodnocení. To by mohlo být zajímavé i tady. Jeden rok jsem tam pracoval ve volné oratoři, s děcký z ulice, ze sídliště.

Děláš instruktora při sjíždění řek.

Jak ses k tomu dostal a co Tě na tom baví?

Poprvé jsem se na vodu dostal v sedmé třídě a voda mě chytla, často jsem sjížděl Vltavu. Potom přišla myšlenka založit s bráchou vodácké tábory a kurzy. Udělali jsme si instruktorské kurzy a vedli jsme pár chaloupek a táborů. Pak jsme to zkusili zavést v Českých Budějovicích a funguje to dodnes. Je to taková alternativa. Některá střediska už nejezdí na tradiční tábory, na chaloupky. Vodácké chaloupky mají specifikum v tom, že jsou putovní. Není tolik potřeba vymýšlet program a přitom mají městská děcka možnost se vyřádit, něco se naučit. Většinou je spojujeme s horolezectvím, cyklistikou, takže to není jen o vodě. Jsme většinou menší skupiny, i kvůli bezpečnosti. Víc se na vodě sblížíme, máme společné zážitky, musíme překonat sami sebe. Voda je určitě můj koníček číslo jedna. Osobně mám rád divočejší řeky. Několikrát jsme třeba byli s animátory z Českých Budějovic v Rakousku na Salze, pěkné alpské řece. Je malinko divočejší, podle toho jak prší. V pátek na ni zase pojedou :-)

Ať se ti vody kobyliště farnosti a střediska dobře sjíždějí! Děkuji za rozhovor.

Olga Lisáková

Ladislav Bandouch (* 25. 1. 1982), pochází z Hrušek na Moravě, v r. 2001 maturoval na Střední škole průmyslové strojní v Brně, dále studoval teologii v Litoměřicích, Olomouci a Českých Budějovicích. Působil ve střediscích v Českých Budějovicích a Zlíně. V letech 2011-2014 studoval na Universita Pontificia Salesiana v Turíně, jáhenské svěcení přijal 15. 6. 2013 tamtéž, kněžské svěcení přijal ve Slavkově u Brna 14. 6. 2014. Mezi jeho záliby patří voda, floorbal, fotbal, hokej, běh, hra na kytaru a harmoniku.

Zmínka o Husovi a jeden dětský příspěvek k dialogu v církvi

Před časem jsem se zúčastnil kolokvia s názvem Na cestě k dialogu v církvi, kde mimo jiné zazněla v diskusi otázka, jak mluvit s farářem. Vzpomněl jsem si na ni po našem zážitku první červencovou neděli.

Brzy po začátku bohoslužby, poté co farář pronesl úvodní modlitbu, se ke mně obrátil starší syn (9 let) a pošeptal mi: „Jsem zvědavý, jestli se zmíní i o mistru Janu Husovi, který má dnes svátek.“ Chtěl jsem předejít jeho zklamání, tak jsem mu šeptem odpověděl, že asi těžko, protože Jan Hus byl církví odsouzen a upálen jako kacíř. Na otázku, co je to kacíř, jsem jen stručně odpověděl, že je to ten, kdo podle církve učí něco jiného, ale že mu to vysvětlím později. On samozřejmě ví, že Jan Hus byl upálen, a ví, že existují různé církve, např. i husitská, ale nějak si to v tuto chvíli nespojil. Prostě Jan Hus má svátek.

Bohoslužba pokračovala a o Husovi zatím žádná zmínka. Já jsem naopak ocenil, že kázání se drželo biblického textu, i když mi připadalo obtížně srozumitelné i pro dospělé, natož pro děti. Za jeden z velkých prohřešků totiž považuji to, když kněz začne své kázání slovy „Povím vám jeden příběh...“ a pak většinou ignoruje, že jsme slyšeli tři různé biblické texty, které mají být středem pozornosti při kázání.

Úplně v závěru bohoslužby potřeboval mladší syn nutně na záchod, tak jsme během ohlášek odběhli. Když jsme se vrátili, staršímu synovi zářily oči a významně mi oznamoval: „Tak se o něm přece jen zmínil!“ Zdá se, že mu ke štěstí stačila stručná zmínka v ohláškách. Řekl jsem mu, ať zajde

do sakristie a poví panu faráři, že mu zmínkou o Husovi udělal radost. Věděl jsem, že ten den probíhal křest dítěte, tak jsem mu řekl, ať chvíli počká. Stejně se vrátil až po delší době s tím, že ho všichni předbíhali a že se ani k faráři nedostal. Škoda, že někteří lidé mají pocit, že právě jejich potřeba promluvit s farářem zrovna teď je nejdůležitější a druhé příliš nevnímají, natož menší děti.

Přestože to byla drobnost, poslal jsem syna znovu za panem farářem, že nespěcháme a klidně na něj počkáme. Považuji za důležité, aby pan farář měl nějakou zpětnou vazbu a aby neslyšel nebo nečetl jen kritiky, ale aby se k němu dostala i pochvala. Po chvíli se spokojený syn vrátil a reprodukoval mi svůj rozhovor s panem farářem. Prý mu řekl: „Jsem rád, že jste se zmínil o mistru Janu Husovi.“ A pan farář odpověděl: „Ano, děkuji, i když ho upálili, byl to dobrý člověk. Takové potyčky v církvi taky byly a jsou...“ Pak prý ještě prohodili pár slov o válce na Ukrajině.

Je to taková drobná epizoda, ale zpětně jsem si vzpomněl na některé otázky, které zazněly na kolokviu o dialogu v církvi. Myslím si, že takovými maličkostmi můžeme přispět k dialogu a lepší atmosféře v církvi. Jednak že budeme se svými faráři normálně komunikovat a poskytneme jim zpětnou vazbu, nejenom kritickou ale i pozitivní. A také, že k tomu povedeme naše děti, které svou upřímností a otevřeností nám mohou být leckdy příkladem.

Martin Vaňáč

Biochemie a náboženská víra

V prázdninovém Kobylístku mě upoutal příspěvek paní Chalupníkové, která píše o křtu v našem kostele a o své cestě k Bohu. Při tom se zmiňuje o tom, jak kdysi studovala biochemii a genetiku a jak ve svém ateistickém mládí cítila toto studium jako kontrapunkt k náboženské víře. Připomnělo mi to podobnou situaci, kdy jsem byl asi před deseti lety křestním kmotrem jedné mladé paní, která byla také absolventkou studia biochemie a molekulární genetiky. Ale její studium ji naopak k víře v Boha přivedlo. A vzpomněl jsem si, že i mě, když jsem kdysi dělal zkoušku z biochemie, tento předmět ve víře v Boha silně povzbudil.

To se ovšem obtížně vysvětluje ... snad tak, že biochemie nahlíží na člověka jako na jakýsi „vířící vodopád“ elektronů, protonů a neutronů. Ty se různě spojují, přeskakují mezi sebou a vytvářejí složité konfigurace provázané komplikovanými vazbami, procesy a rovnovahami, čímž konstruuji buňky, tkáně a orgány našeho těla. Ale zároveň se ten divoce vířící vodopád mikročástic moduluje do struktur fungujících jako soft-wearové disky v buňkách živočišných mozků, a do jiných struktur, které vytvářejí programátorské postupy, které v těch soft-warových discích působí molekulární proměny, načež my pak pozorujeme nejen pohyb křídel u čmeláka (daný změnami prostorových konfigurací molekul v jeho křídlech), ale i jeho samočinně řízený a bleskově reagující let (což je zase o změně konfigurace molekul v sítnici jeho očí a celého řetězu elektronových a molekulárních pohybů, které tento signál pře-

vádějí přes mikro-algoritmy v jeho mozku do bleskových proměn konfigurace molekul v jeho křídlech). Ufff ... ano, biochemie podává nejsložitější a nejobtížněji představitelná vysvětlení, **JAK** to celé funguje. Což může v člověku vyvolávat velké uspokojení. Ale také pocity fascinace a úžasu - **ŽE** to všechno funguje. Tím spíš, že se to děje úplně samo a není prý nikdo, kdo by to vše vymyslel a řídil. Ale to už je přímá cesta ... k náboženské víře.

Příspěvek v Kobylístku paní Chalupníkové se mi tak promíchával s poslední knížkou Tomáše Halíka Žít s tajemstvím. Halík píše, že podle něj není náboženská víra ani tak souborem nějakých metafyzických pravd. Spíš schopností člověka naslouchat oslovením, která přináší život v tomto světě (pro vědce třeba pocity úžasu a fascinace), a ochotou odpovídat na ně (přesvědčením, že to není „jen tak“). Ale přesně o tom je i má zkušenost s genetikou a biochemií. Že totiž nikoliv skrze prázdné „díry“ ve vědeckém poznání může být lidská mysl vedena k poznávání Boha, ale spíše skrze pocity úžasu a obdivu, ŽE hmotný svět tak úžasně funguje sám od sebe.

Trochu nadneseně řečeno: Kdybych já byl kardinálem a měl za úkol zevangelizovat současnou Evropu, výuku biochemie a molekulární genetiky bych dal jako základní podmínku studia na teologických fakultách. To by pak bylo konverzí. Jejda ... :o))

Prokop Remeš

Média při pohledu z blázince

(Ve středu 3. 9. 2014 farník Tomáš Němeček – dlouholetý novinář v Respektu, Hospodářských novinách a Lidových novinách, který je od loňského roku vedoucím právníkem v Psychiatrické nemocnici Bohnice – vedl seminář o médiích na Čaji o páté s mladými členy KDU-ČSL v paláci Charitas na Karlově náměstí. Následující text je výňatkem z jeho komentáře ke stavu médií.)

V knize Roberta Blye Železný Jan je v jedné pasáži řeč o období popela. Kulturní antropologové si ho všimli u vikingů i seвероamerických indiánů. V určitém období života se bojovníci stáhli ze života kmene, polehávali u ohniště a nedělali nic viditelně užitečného. Robert Bly píše, že takové období popela přichází v životě každého muže – zpravidla když zažije první velký otřes, uvědomí si svou smrtelnost a dojde mu, že tu Nobelovu cenu už nezíská.

Česká média zažila loni cosi jako rok popela. Dosavadní poměry se prudce změnily a nové se ještě neustálily. V klasických médiích začala třetí fáze jejich polistopadové historie: po té první (zhruba do roku 1995), kdy vedle sebe existoval stranický tisk, noviny vlastněné zaměstnanci i prvními tuzemskými milionáři, přišla éra zahraničních investorů. Z novinářského pohledu to byla šťastná léta: zahraniční vlastníci se o obsah svých novin nijak zvlášť nezajímali, sledovali hlavně prodaný náklad. Toto období skončilo rokem 2013, kdy média skupili tuzemští miliardáři.

Čtenář novin možná pokrčí rameny: A je to snad někde vidět? MF Dnes a Lidové noviny přece netisknou každý týden chválu Andreje Babiše, deníky Sport a Blesk nepropagují fotbalový klub Daniela Křetínského a Hospodářské noviny s Respektem nelakují narůžovo stav uhelných dolů Zdeňka Bakaly. Nabízím tři odpovědi.

Za prvé, není důležité jen to, co v novinách je, ale i to, co v nich není. MF Dnes měla vždy silné investigativní oddělení, které byla ochotna vyčlenit na speciální projekty. Po volbách v roce 2010 systema-

dou chvíli ocitá ve střetu zájmů. Na svého majitele ale MF Dnes žádný tým nenasadí. Za druhé, pozorný čtenář vidí, že se dějí zvláštní věci. Zvenčí – už jako právník v nemocnici – neznám dohody mezi majiteli médií. Ale je nápadné, že například Blesk celé léto zásoboval čtenáře výhradně lichotivými reportážemi z dovolené Andreje Babiše a jeho ženy v jižní Francii. Za třetí, když se novou šéfredaktorkou MF Dnes stala investigativní novinářka Sabina Slonková, přijala roli kanárka v dole novinářské svobody. V červnu rezignovala, protože vydavatel má jiné představy o tom, jak psát o inzerentech. Kanárek tak chvilku už po půl roce. Ostatně: proto jsem odešel. Když se novinář začne kousek po kousku prodávat, nemusí poznat, kdy už překročil čáru.

Robert Bly končí optimisticky. Indiáni i vikingové se časem dopopelí, znovu se pomalují barvami a vyrazí na stezku. V nynějších médiích se dnes rodí nové malé projekty, které se vrací na počátek, ke skromnějšímu financování z peněz čtenářů. Jako člověk, který do konce života míní sledovat média, pevně doufám, že z toho popela zase vzlétnou. Jinak se bohužel jen v popel obrátí.

ticky rozkrývala poměry ve straně Věci veřejné a zaslouženě zničila jejího majitele Víta Bárta. V loňských volbách uspěla jiná strana kontrolovaná jedním člověkem; jakožto nový ministr financí se kaž-

Tomáš Němeček

Křesťanská píseň a jižanský gospel (3)

Velmi výrazným znakem jižanského gopelu je kontrapunktický pohyb mezi sólovým zpěvákem a doprovodným sborem. Sólista nastíní hlavní melodické téma a v repetici strhává sbor do jeho opakování. Velmi záhy se ale melodicky a rytmicky osamostatňuje a začíná vystupovat vůči „echu“ v pozici jakéhosi vyvolávače, který na pozadí základní harmonické linky rozvíjí vlastní rytmické a melodické variace.

Vzdáleně se tomuto způsobu blížíme u sv. Terezičky v písničky Pán volá poslouchaj. Tam je také sólista doplňován sborem. A ještě zřetelnější vstupuje solista se sborem do vzájemného dialogu v písničky Kdo to byl světu dán (náš Páááán!). To je sice jedna z nejlepších českých gospelových písní, ale v našem prostředí je to jen slabý odvar toho, jak se s takovým stylem můžeme setkat v jižanském prostředí USA. Mnohem lepším příkladem těchto kontrapunktů je např. gospel Come on Children let's sing v podání Kim Hopperové a Jessyho Dixona, na Youtube k nalezení na této adrese
https://www.youtube.com/watch?v=_Rc7HIK9QCc

Stojí za to si opět všimnout základních znaků: Text je vcelku jednoduchý (volně ho uvádím na protější stránce), ale píseň se okamžitě rozvíjí do strhující melodie typu „verze - refrén“. Vedoucím doprovodným nástrojem je klavír a slyšíme opět výraznou rytmizaci na lehké doby (druhá - čtvrtá). Emocionální gradace je podpořena modulací do vyšší tóniny, a pak zejména falešným závěrem, kdy refrén spěje ke svému vrcholu, píseň končí (obecnostvo jásá), ale v ten okamžik nastává restart a píseň se

znovu rozvíjí do furiozní repetice. Zde už se ale k sólové zpěvačce (Kim Hopperové) přidává v kontrapunktu mužský solista (Jessy Dixon) a po něm další čtyři sóloví zpěváci, každý ve své vlastní melodické lince a píseň vrcholí v naprosto divokém a strhujícím závěru ...

Znám jen málo náboženských písní, které by dokázaly zapůsobit takto strhujícím způsobem. Je to ale jistě i o celkovém aranžmá a pro srovnání stojí za to si poslechnout i jazzový originál tohoto gopelu v podání Mahalie Jacksonové z roku 1967.
<https://www.youtube.com/watch?v=PzMq-79G5AX4>

P.S.: Kdyby tuhle písničku Come on children let's sing dokázal kdokoliv podložit dobrým českým textem, určitě si to ještě i u nás u sv. Terezičky zazpíváme :o)

Come on children, let's sing

Come on children, let's sing
About the goodness of the Lord
Come on children, let's shout
All about God's rich reward
Guide our footsteps everyday
Keeps us in the narrow way
Come on children let sing
(Come on children, let's shout)
(How the Lord Almighty has brought us out)
(There's none like him without a doubt)
Come on children, let's sing
About the goodness of the Lord

He has been my all an' all
He will never let me fall
That is why I can sing
That is why I can shout
Because I know what it's all about
The goodness of the Lord.

*Pojďme si děti zazpívat o Boží dobrotě.
Pojďme volat o bohaté Boží odměně.
Provází naše kroky každý den,
drží nás na úzké cestě.
Pojďme si děti zazpívat (a pojďme si zakřičet,
jak nám Bůh ukázal, že nikdo není jako On)
pojďme si děti zazpívat o Boží dobrotě.*

*On je mé vše, on mě nenechá padnout.
Proto zpívám, proto křičím,
Protože vím, že to je všechno o Boží dobrotě.*

Prokop Remeš

Referendum o hazardu proběhne společně s říjnovými volbami

10. a 11. října se rozhodne

Jak jste se již v červnovém Kobylístku dočetli, naše společné úsilí nakonec vedlo ke zdárnému konci a 18. června vyhlásilo zastupitelstvo Prahy 8 referendum v termínu komunálních voleb (v pátek a v sobotu 10. a 11. října). Na zasedání zastupitelstva nás přišel podpořit dokonce místopředseda vlády Pavel Bělobrádek a novinář a právník (a také náš spolufarník a lídr sdružení Osmička sobě) Tomáš Němeček. Nyní už tedy záleží jen na volební účasti, výsledcích a poté i politické vůli, jak rychle se bude snažit nová rada městské části jednat. Rozličné obstrukce a snaha obejít vůli občanů jsou bohužel časté (s čímž máme své zkušenosti z jara, když rada městské části prosadila konání referenda v nesmyslný dubnový termín).

Až tedy půjdete k v říjnu k urnám, nepamenejte prosím hlasovat i v referendu. Hlasovací lístky pro referendum vám nedojdou do schránek jako volební lístky, vyzvednete si je až přímo v hlasovací místnosti. Doufáme, že rada se bude snažit hlasování ulehčit a hlasovací místnosti se budou nacházet v budovách, kde budou probíhat i volby. Je však možné, že místnosti sice budou ve stejné budově, ale třeba až na druhém konci chodby. V případě pochybností se tedy zeptejte volební komise, kde se hlasovací místnosti pro referendum nachází. Referendová otázka zní takto:

„Požadujete, aby Městská část Praha 8 učinila veškeré kroky vedoucí k zákazu provozování loterií a sázkových her, zejména výherních hracích přístrojů a interaktivních videoloterijních terminálů a jiných obdobných přístrojů

uvedených v §2 písm. e), g), i), j), l), m) a n) a § 50, odst. 3, zákona o loteriích a jiných podobných hrách, a to na celém svém území?“

Pokud si přejete zrušení heren a kasin na území Prahy 8, zaškrtněte na hlasovacím lístku ANO, pokud si zákaz nepřejete, zaškrtněte NE.

Komunálních voleb se většinou účastní kolem 40 procent občanů. Ze zkušeností předchozích referend víme, že referenda se účastní přibližně o 5 procent voličů méně, než je volební účast (z rozličných důvodů – lidé nenajdou hlasovací místnosti, zapomenou, nemají zájem se referenda účastnit...). Aby bylo referendum platné, je tedy třeba, aby se skutečně co nejvíce lidí, kteří přijdou k volbám, účastnilo i referenda, a podařilo se nám tak splnit 35procentní hlasovací kvórum! Připomeňte proto prosím účast v referendu všem svým příbuzným a známým! Na závěr bych ráda poděkovala všem, kdo nám s referendem jakkoli pomohli. Mnohdy investovali hodiny svého osobního času, aby dělali ne zrovna příjemnou věc – stáli na ulici a oslovovali kolemjdoucí. Ráda bych takto poděkovala největší opoře týmu Aniče Fantové, Olze Lisákové a Lídě Pavlíčkové (které jste mohli potkat u metra každé úterý), Lucii Oritz, Janu Vackářovi, Perle Kuchtové, Vojtěchu Herianovi, Janu Vyhnánkovi, Karlu Kostrounovi, Tomášovi Pavlu a mnohým dalším. I jedno odpoledne bylo velkou pomocí.

Vladka Vojtišková (roz. Jelínková)
Vladka.jelinek@gmail.com

Cesta ke křtu

Své „božské volání“ jsem velmi silně pocítila v kapli svaté Kláry v Trojské vinici, určitě k tomu přispěly dramatické záležitosti v mém životě, kdy si člověk, jak se říká, sáhl až na své dno. Zároveň si ale vybavuji, že jsem byla uvnitř sebe v úplném míru a klidu. Pamatuji si, že bohoslužbu zrovna vedl moc milý a lidský pan farář Frank a jeho slova mě velmi oslovovala. V tomto období svého života jsem začala více navštěvovat kostely a jakoby pronikala do tohoto tajemného, krásného světa, při každé bohoslužbě, kterou jsem absolvovala, mě jakoby něco stále zvalo k sobě, něco, s čím jsem souzněla. Také jsem velmi vnímala, že v mém okolí, hlavně tedy v práci se začaly objevovat lidé, kteří podstoupili křest v dospělosti, je pravda, že pro mě byli velkou inspirací, možná také hnacím motorem. Právě v kapli svaté Klary jsem to pocítila naplno, ano, moc ráda bych se nechala pokřtít. Po skončení bohoslužby jsem zašla za panem farářem Frankem a zeptala se ho, zda je možné se zde nechat pokřtít. Pan Farář Frank mi vše ochotně vysvětlil a nasměroval mě do Kobylis ke svaté Terezičce; do té doby jsem netušila, že příprava na křest obsahuje dva roky intenzivní přípravy. Když jsem došla na Kobyliské náměstí, pochopila jsem, že toto místo vlastně dávno znám díky divadlu, kde jsem se svým souborem hrála. Najednou jsem si vybavila zvláštní pocit, který jsem už tehdy v divadle pocítovala, to jsem si samozřejmě nespojovala se svým křtem, který mě zde o pár let později potkal. Neváhala jsem a zašla za panem farářem otcem Brtníkem a od prvního setkání bylo jasné, že bych se u něj ráda připravovala na svůj křest. První rok přípravy byl krásný a náročný se skloubením práce a dalšími aktivitami, které jsem měla. Byl zde větší počet zájemců a parta byla opravdu silná. Právě během prvního roku přípravy se mi začaly znovu objevovat vzpomínky a vytěsněné situace z mého dětství, které souvisely s mým otcem a mého složitým vztahem

k němu, po roce jsem tedy svou partu opustila z těchto důvodů a nastoupila na přípravu do farnosti k Matce Boží před Týnem, kde jsem setrvala další rok, ale zatím ještě bez pokřtění. Situace s mým otcem se během tohoto roku zdánlivě uzdravila. V červenci v roce 2013 jsem se nejspíš ne náhodně setkala s otcem Josefem Brtníkem po bohoslužbě právě u svaté Kláry a on mi znovu nabídl, že se můžu kdykoli vrátit, že má náruč otevřenou. Cítila jsem, že je ten správný čas to udělat a dotáhnout do konce to, co jsem začala a stále tolik chtěla. Byla a jsem vděčná za velmi lidský až otcovský přístup pana faráře Brtníka, a to nejen ke mě ale ke všem lidem, které jsem díky Terezičce mohla potkat.

Třetí rok přípravy byl skvělý, nejen díky otci Josefovi Brtníkovi, ale také jeho moc milé asistence Kateřině Cveklkové, která s námi absolvovala každou hodinu a velmi nás v přípravě podporovala; jsem jí také moc vděčná, že se stala mou kmotrou a velmi mi pomohla nejen během přípravy, ale i v dalších nastávajících rodinných záležitostech. Samozřejmě všem ostatním katechumenům patří velký dík, protože si myslím, že jsme byli bezvadná semknutá parta plná zajímavých osobností. Křest je pro mě znamením nového života, byla bych moc ráda, kdyby i nadále byl světlem nejen mně, ale aby byl požehnáním i pro mé blízké, rodinu a přátele. Věřím, že tento krok a také rok v mém životě, kdy jsem prožívala Kristova léta, byl jakýmsi požehnáním a darem. Díky Terezičce, Kláro, Terezie, Magdaléno.

Dagmar Teichmannová

Otestuj své vědomosti

Opět přinášíme pár kvízových otázek, na kterých si můžete ověřit vaše vlastní znalosti, tentokrát z biblistiky i (nejen české) historie.

1. Jaké bylo farní motto v červnu skončeného pastoračního roku?

- a) Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. Všechno povstalo skrze ně... A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (Jan 1,1;14)
- b) Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes (Jan 21,10-11)
- c) Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci (Mt 7,12)

2. Nejrozšířenější český překlad bible do českého jazyka bývá označován jako ČEP. To znamená:

- a) hlavním autorem byl významný český biblista a filolog Jan Evangelista Čep, který provedl nový překlad Starého i Nového Zákona v poválečném období
- b) zkratku Český ekumenický překlad, na němž se podíleli jak katoličtí, tak i nekatoličtí odborníci
- c) zkratku iniciál tří nejvýznamnějších českých biblistů a exegetů, jejichž podíl na překladu bible v sedmdesátých letech minulého století byl klíčový: Čunek – Engelhard – Pokorný

3. Zkratka LXX znamená

- a) překlad hebrejské bible do řečtiny z období před naším letopočtem; tzv. Septuaginta (odtud řecká čísllice LXX)
- b) velikost knižního vydání bible – velký stolní formát (Large extra-extra), používaný na oltáře; opak kapesního vydání

- c) překlad bible do latiny, pořízený sv. Jeronýmem, který schválil a vyhlásil jako závazný pro liturgii papež Lev dvacátý (zkratka LXX)

4. Apoštol Pavel, jehož dopisy církevním obcím jsou součástí Nového zákona, se narodil v Tarsu. Ve které zemi se město Tarsus dnes nachází?

- a) v Turecku
- b) v Palestině
- c) v Sýrii

5. Sv. Ludmila je známá zejména jako babička sv. Václava. Jak se ale jmenoval její syn, otec sv. Václava?

- a) Spytihněv
- b) Bořivoj
- c) Vratislav

6. Osmého září slavíme svátek Narození Panny Marie. Přestože den ani rok Mariina narození není znám, svátek vznikl v 5. století z lidové zbožnosti na základě:

- a) apokryfního Jakubova protoevangelia
- b) Lukášova evangelia (první kapitola)
- c) zmínky židovského historika Josefa Flavie

7. Papež František je kolikátým papežem?

- a) 268
- b) 426
- c) 372

1a, 2b, 3a, 4a, 5c, 6a, 7a.
Katolická zbrojnice - řešení:

Připravil Kazimír Večerka

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30 11.00	eucharistická bohoslužba v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
po - so	6.15 6.30, 18.30	ranní chvály eucharistická bohoslužba
středa	17.00	eucharist. bohosl. pro děti mladšího školního věku

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6:30 18:30	P. Zdeněk Jančařík P. Josef Brtník
Úterý	6:30 18:30	P. Josef Brtník P. M. Sklenář, P. J. Vracovský, P. L. Bandouch, P. M. Hobza – pro mládež
Středa	6:30 17:00 18:30	P. Marek Sklenář nebo P. Martin Hobza P. Ladislav Bandouch nebo P. Josef Kopecký – pro děti P. Jan Vývoda nebo P. Martin Hobza
Čtvrtek	6:30 18:30	P. Martin Hobza P. Ladislav Bandouch
Pátek	6:30 18:30	P. Jaroslav Vracovský P. Josef Brtník
Sobota	6:30 18:30	P. Josef Kopecký P. Josef Brtník nebo P. Ladislav Bandouch

...konec Kobylístku

Vydává farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše, Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8, farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakční rada: P. J. Brtník SDB, J. Mrázek, M. Muchová, P. Remeš, T. Vyhnaněk
Redakce: F. Reichel, T. Redlich, B. Mimra
DTP: Boo & Vít Kostečka
Tisk: TLAMA design
Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 5. října 2014
Uzávěrka bude v neděli 28. září 2014

Příspěvky posílejte na farnost.kobylisy@sdb.cz nebo do sakristie. Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů nemusí být shodné s názory redakce.
Výše: 7. září 2014, náklad: 750 výtisků
Výrobní cena jednoho kusu cca 10,- Kč

tel.: 283 029 141
www.terezicka.sdb.cz

září

7.	ne	11.00	První bohoslužba po prázdninách u sv. Kláry
9. -14.	út-ne		Duchovní cvičení II. pro účastníky DC I. (Z. Podvalová, P. Brtník)
13.	so	14.00	Salesiánské rožnění
14.	ne	14.00	Klub seniorů – setkání ve farním sále
		19.25	Setkání pastorační rady farnosti
		19.30	Setkání rodičů ministrantů (místo bude upřesněno)
15.	po	19.00	Příprava na svátost biřmování (probíhající kurz)
16.	út	18.30	Úterky u Terky
		19.20	Hovory nad katechismem s J. Fiřtem, farní knihovna
17.	st	16.00	Bohoslužba v domově důchodců Dáblice
20.	so	09.00	Volejbalový turnaj, hřiště u oratoře
21.	ne	13.00	Svatba u sv. Kláry, Tomáš Klinský a Tereza Dobiášová
22.	po	19.15	Společenství živého růžence
		19.15	Hovory o biblí s J. Schrötterem, místnost Emauzy
23.	út	18.30	Setkání katechumenů 2. roku přípravy, místnost Jeruzalém
		19.30	Večer chval, kostel
24.	st	18.30	Setkání katechumenů 1. roku přípravy, místnost Jeruzalém
		19.19	Žehnání lidem Salesiánského centra, kostel
25.	čt	14.00	Dům sociální péče Burešova – beseda s farářem
		19.00	Zahájení kurzu Alfa pro dospělé (zvaní a přihlášky do 23. 9.), farní sál
26. - 28.	pá-ne		Výjezd společenství rodin do Zdic
26. - 28.	pá-ne		Modlitební triduum hnutí Modlitby matek
27.	so		Pouť maxistrantů na Hostýn
28.	ne		Klub seniorů – návštěva Poštovního muzea
		19.30	Setkání akolytů
		19.30	První setkání nově přihlášených na biřmování (místo bude upřesněno)
30.	út	18.30	Setkání katechumenů 2. roku přípravy
			Úterky u Terky
		19.20	Hovory nad katechismem s J. Fiřtem, farní knihovna

říjen

1.	st	18.30	Slavnost sv. Terezičky – hl. celebrant P. Václav Jiráček, kostel
		20.00	Godspell, hudební představení, Salesiánské divadlo
2.	čt	15.00	Bohoslužba DD Mirovická
		19.30-24.00	Noční adorace v kostele
3.	pá	17.00	Výstav Krista svátostného, příležitost ke svátosti smíření
		19.30	Uvedení do duchovní četby nedělních textů Písma, farní prostory
3.-5.	pá-ne		Break pro mládež
4.	so	16.00	Příprava rodičů na křest dětí
5.	ne		Zahájení nového pastoračního roku, votivní bohoslužby k P. Marii, Matce církve
6.	po	19.00	Zahájení kurzu Alfa pro mládež, farní sál
		19.15	Hovory o biblí s J. Schrötterem, místnost Emauzy
12.			Volby do pastorační rady farnosti, kostel
14.	út	19.20	Hovory nad katechismem s J. Fiřtem, farní knihovna
20.	po	19.15	Hovory o biblí s J. Schrötterem, místnost Emauzy
21.	út		Mamky sobě
23.	čt	19.30	Úvahy o církvi s P. Janem Houkalem, kostel